

Země ve mně

Můj pomyslný pevný bod
kde hledat, teď tu seděl.
Náhle se vznes jak vzducholod'
je to už víc než sedm neděl.

Teď myšlenkami obtěžkána
kde asi tak může být?
Severní nebo jižní strana
to vážně nejde uchopit.

Rf.:

Posílám pozdravy v jednom kuse
a kdo přijde u mě má po jedné puse.
S každou větou u které mi dojde dech
tu další zkrátím, je čas, žádněj spěch.
Jako voda na dně starýho člunu moře vyhlížím
a čekám na tu správnou vlnu, vesla odložím
ať unáší mě jen tak proud.

Bridge:

Jako sukně kankánových tanečnic
všechno v nás má rub i líc. *dvojhlas*
A každěj vzlet má i svůj pád
a denní limit, co se může stát.

Rf.:

Posíláš pozdravy v jednom kuse
tak jsem přišel, já musel.
S každou větou u které Ti dojde dech
tváře Ti sluncem hoří na vrcholcích střech.
Jako voda na dně starýho člunu moře vyhlížím
já s kytarou co poslední má strunu Tobě se přiblížím.
To nejde odmítnout. Země ve mně už musela se hnout. *dvojhlas*